

Sygnatura akt I Cupr 485/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 27-06-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant:Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 27-06-2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.

przeciwkoG. W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej G. W.na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o.z siedzibą we W.kwotę 6.414,96 zł (sześć tysięcy czterysta czternaście złotych 96/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 07 marca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.450,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. umarza postępowanie w pozostałej części.

I C 485/13

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 7 marca 2013 r. strona powodowa (...) sp. z o.o.domagała się zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej G. W.kwoty 6736,13 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty..

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strona pozwana zobowiązana była do zapłaty powodowi wynagrodzenia, które jednak uiszczono z opóźnieniem W związku z powyższym strona powodowa domagała się zapłaty odsetek w kwotach 454,54 zł, 1157,42 zł i 5124,17 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 29 marca 2013 r. powództwo uwzględniono w całości.

W sprzeciwie od w/w nakazu strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że strona powodowa nie mogła domagać się odsetek z tytułu opóźnienia. W szczególności odsetki w kwocie 454,54 zł zostały obliczone od podstawy w wysokości 70900,82 zł, tymczasem część tej kwoty w wysokości 27000 zł została zapłacona bezpośrednio podwykonawcy powoda. Odsetki w wysokości 1157,42 zł zostały obliczone od kwoty 34942,90 zł, tymczasem powinny zostać obliczone od kwoty 34580,51 zł Wynagrodzenie należne powodowi zostało bowiem obniżone o kwotę 948,56 zł z tytułu usterek i wad przedmiotu świadczenia. Odsetki w kwocie 5124,17 zł zostały obliczone od kwoty 685099,27 zł, gdy tymczasem kwota 143042,25 zł była powodowi nienależna. Kwota pierwotnego wynagrodzenia została obniżona o kary umowne należne powodowi oraz o kwoty wypłacone bezpośrednio podwykonawcom powoda. Dodatkowo wynagrodzenie było płatne w terminie 30 dni od otrzymania przez pozwanego faktury. Faktura na kwotę 685099,27 zł została doręczona po korekcie w dniu 9 listopada 2012 r., zatem termin do jej zapłaty upłynął 9 grudnia 2012 r., a zapłata nastąpiła 10 grudnia 2012 r.

Pismem z 24 maja 2013 r. strona powodowa cofnęła pozew, co do kwoty 321,17 zł. Jednocześnie zarzuciła, że strona pozwana nie wykazała, ażeby istniały jakiegokolwiek wady uzasadniające obniżenie wynagrodzenia. Wskazała także, że na termin zapłaty nie mogła wpłynąć korekta faktury, albowiem nastąpiło to wyłącznie na prośbę pozwanego, a korekta dotyczyła kwoty 0,01 zł (jednego grosza). Wobec tego zapłata nastąpić powinna w terminie 30 dni od doręczenia faktury pierwotnej. Ponadto zarzuciła, że nawet zapłata części wynagrodzenia bezpośrednio podwykonawcom nie zwalniała pozwanego od zapłaty odsetek za okres do dnia takiej zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Na podstawie umów nr (...) strona pozwana G. W. zobowiązana była do zapłaty na rzecz strony powodowej wynagrodzeń ryczałtowych w kwocie 1284000 zł i 3469000 zł. Zapłata miała nastąpić na podstawie faktur wystawionych po sprawdzeniu i zaakceptowaniu przez zamawiającego protokołów odbioru robót, w terminie 30 dni od otrzymania faktury przez zamawiającego. Do faktury należało dołączyć pisemne oświadczenie, że prace nie zostały wykonywane przy pomocy podwykonawcy. W przypadku posługiwania się podwykonawcą strona powodowa zobowiązana była do przedłożenia faktury VAT wystawionej przez podwykonawcę z dowodem zapłaty. W razie braku dowodu zapłaty wynagrodzenia podwykonawcy, zamawiający mógł zapłacić wynagrodzenie bezpośrednio podwykonawcy, co skutkowało obniżeniem wynagrodzenia powoda.

(dowód: umowy nr (...) – k. 22 i 55)

Odbioru prac powoda strona pozwana dokonała odpowiednio 2 sierpnia 2012 r. i 12 października 2012 r.

(dowód: protokoły odbioru – k. 96-109)

W dniu 2 sierpnia 2012 r. strona powodowa złożyła stronie pozwanej fakturę na kwotę 223189,24 zł brutto. W dniu 19 października 2012 r. strona powodowa złożyła stronie pozwanej fakturę na kwotę 685099,26 zł, która skorygowała następnie w dniu 9 listopada 2012 r. do kwoty 685099,27 zł, na żądanie strony pozwanej.

(dowód: faktury VAT – k. 110-112, zeznania świadka A. M. – rozprawa w dniu 27 czerwca 2013 r.)

Strona powodowa otrzymała w związku z w/w fakturami: w dniu 21 września 2012 r. kwotę 43700,82 zł, w dniu 6 grudnia 2012 r. kwotę 34580,51 zł, w dniu 10 grudnia 2012 r. kwotę 542057,02 zł

(dowód: wyciąg z rachunku bankowego powoda – k. 116-125)

Strona powodowa domagała się zapłaty odsetek ustawowych od kwoty 43700,82 zł od dnia 2 września 2012 r. do dnia 21 września 2012 r. w kwocie 454,54 zł, odsetek ustawowych od kwoty 34942,90 zł od dnia 2 września 2012 r. do dnia 5 grudnia 2012 r. w kwocie 1157,42 zł, odsetek ustawowych od kwoty 685099,27 zł od dnia 19 listopada 2012 r. do dnia 10 grudnia 2012 r. w kwocie 5124,17 zł.

(dowód: noty odsetkowe – k. 113-115)

Strona powodowa zawiadomiła pozwaną o zaleganiu z zapłata wobec podwykonawcy kwoty 27200 zł w dniu 29 sierpnia 2012 r. Strona pozwana miała świadomość wysokości kwot należnych podwykonawcom przed upływem terminu zapłaty wynikającym z dostarczonych faktur.

(dowód: oświadczenia z 29.08.2012 r. – k. 203, zeznania świadka A. T. – rozprawa w dniu 27 czerwca 2013 r.)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Nie ulegało wątpliwości, że strona powodowa mogła, co do zasady domagać się odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie wynagrodzenia, stosownie do art. 481 kc. Termin zapłaty tego wynagrodzenia był oznaczony w umowie i wynikał z daty doręczenia pozwanemu faktury obejmującej wynagrodzenie.

Charakter zarzutów strony pozwanej wymagał rozważenia trzech kwestii.

Po pierwsze zdaniem pozwanego termin zapłaty kwoty wskazanej w fakturze złożonej w dniu 19 października 2012 r. uległ przedłużeniu z uwagi na korektę tej faktury. Zdaniem Sądu nie było jednak podstaw do takiego rozumowania. Strona powodowa wystawiła fakturę zgodnie z umową, a jak wynika z treści faktury skorygowanej domagała się pierwotnie o 1 grosz mniej, niż mogła. Wypada zauważyć, że zapłata nie była obwarowana innymi warunkami, niż dostarczenie protokołu odbioru prac. Strona pozwana nie twierdziła jednak, że taki protokół nie był dołączony do faktur. Świadek A. M. zeznała wprawdzie, że korekta faktury była dla pozwanego bardzo ważna, ale nie wyjaśniła w żaden sposób, dlaczego było to istotne dla zapłaty kwoty bezspornej. Zdaniem Sądu odmowa zapłaty kwoty ponad 600000 zł z uwagi na drobny błąd (1 grosz!) i to popełniony na korzyść zamawiającego jest zachowaniem niezrozumiałym i karygodnym w obrocie gospodarczym. Jest retorycznym pytaniem, czy strona pozwana zdaje sobie sprawę z konieczności zapewnienia przedsiębiorcom płynności finansowej. Gdyby faktura opiewała na kwotę wyższą, niż umowna, ewentualnie obejmowała prace nie objęte umową, istniałyby powody do wstrzymania zapłaty w części spornej. W rozpoznawanej sprawie sytuacja taka nie miała jednak miejsca.

Drugi zarzut związany był z wadliwością przedmiotu umowy, która miała skutkować obniżeniem należnego wynagrodzenia. Wypada zgodzić się ze stroną pozwaną, że wiarygodnych dowodów na istnienie takich wad nie przedstawiono. Dowodami takim nie są w szczególności kosztorysy inwestorskie sporządzone jednostronnie przez pozwanego, albowiem mają one moc dokumentów prywatnych ze skutkiem z art. 245 kpc. Nie może być takim dowodem sam z siebie także jakiegokolwiek pismo sporządzone jednostronnie przez pozwanego. Wadliwość przedmiotu umowy strona pozwana powinna była wykazać, posługując się dowodem z opinii biegłego z zakresu budownictwa. Takiego dowodu jednak nie proponowano.

Trzeci zarzut związany był z częściową zapłatą wynagrodzenia należnego powodowi na rzecz osób trzecich. Oczywiście tego rodzaju wykonanie zobowiązania było przewidziane umową łączącą strony. Nie oznaczało to jednak, że strona pozwana mogła spełnić swoje świadczenie na rzecz osoby trzeciej zamiast powoda w terminie dowolnym. Z zeznań A. T. wynikało, że strona pozwana знаła wysokość kwot należnych podwykonawcom przed upływem terminu do zapłaty wynagrodzenia powodowi, a co więcej ona sama miała 3 dni na ustalenie takiego faktu. Wobec tego nie było przeszkód, żeby zapłacić wynagrodzenie w terminie umownym albo bezpośrednio powodowi, albo bezpośrednio podwykonawcom. Wypada zauważyć, że obniżenie wynagrodzenia należnego powodowi następowało dopiero z chwilą zapłaty podwykonawcom. Tak długo, jak taka zapłata nie następowała, strona pozwana pozostawała w opóźnieniu w zapłacie wynagrodzenia nie obniżonego. Dopiero zapłata na rzecz osób trzecich powodowała wygaśnięcie zobowiązania wobec powoda. Wobec powyższego strona powodowa mogła domagać się odsetek za opóźnienie za okres od daty płatności do daty wygaśnięcia zobowiązania przez zapłatę na rzecz podwykonawców. Niemożliwe jest zaakceptowanie sytuacji, w której pozwany nie płacił nikomu, ani powodowi, ani podwykonawcom, pomimo upływu terminu umownego.

Wobec powyższego Sąd stwierdził, że strona powodowa miała prawo domagać się na podstawie art. 481 kc odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 43700,82 zł od dnia 2 września 2012 r. do dnia 21 września 2012 r. w kwocie 454,54 zł, odsetek ustawowych od kwoty 34942,90 zł od dnia 2 września 2012 r. do dnia 5 grudnia 2012 r. w kwocie 1157,42 zł, odsetek ustawowych od kwoty 685099,26 zł od dnia 19 listopada 2012 r. do dnia 10 grudnia 2012 r. w kwocie 5124,17 zł. W niniejszej sprawie strona powodowa cofnęła pozew w części, co do kwoty 321,17 zł, przyznając, że dochodzi jej odrębnym powództwem. Wobec tego na jej rzecz zasądzono kwotę 6414,96 zł, jak w pkt I wyroku.

O odsetkach od kwoty zasądzonej orzeczono na podstawie art. 482 § 1 kc

W przedmiocie umorzonych powództwa orzeczono na podstawie art. 355 § 1 kpc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. drugie kpc, zasądzając na rzecz strony powodowej zwrot kosztów opłaty sądowej od pozwu w kwocie 250 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1200 zł.